

[Ellen Strange Petersen.]

nativ til den offentlige skole, men at det samtidig er nødvendigt af hensyn til de offentlige udgifter at stille rimelige betingelser for støttens udnyttelse. Flere af ændringsforslagene viser, hvordan udvalget har arbejdet og på flere områder bevæget undervisningsministeren til at stille ændringsforslag.

Personlig glæder jeg mig især over ændringsforslag nr. 3, hvorefter der stilles samme minimumskrav på 10 elever pr. klasse for hele skoleforløbet til og med 10. årgang, medens der i det oprindelige forslag blev krævet 12 elever på 8.-9.-klassetrinet. Jeg vil gerne føje min tak til hr. Orla Mølbers for dette.

Af betænkningen fremgår det, at udvalget endnu har en række ønsker for de private skoler, ønsker, som man henstiller til ministeren at søge at få kommunerne til at være med til at opfylde. Det gælder f. eks. transportproblemet: udvalget finder det rimeligt, at kommunerne yder tilskud til befordringsudgifter i samme omfang som for eleverne i den offentlige skole. Det gælder specialundervisning: udvalget udtaler håbet om, at der kan etableres en ordning, så en privat skole for elevens hjemstavnskommunes regning kan henvise en elev til specialundervisning i en anden skole i den kommune, hvori den private skole er beliggende; det er et problem, der særlig har betydning for de private kostskoler.

I øvrigt mener vi, at de elev-sociale og faglig-pædagogiske ydelser, der står til rådighed for den offentlige skoles elever, så vidt muligt også må kunne stå til rådighed for eleverne i de private skoler. Efter den ændring, folketinget nylig vedtog til folkeskoleloven, vil eleverne i kommuneskolerne kunne få undervisning i et fremmedsprog fra 5. klasse. En privat skole, der ikke magter at indføre en sådan undervisning, vil, som det fremgår af betænkningen, kunne optage samarbejde med en anden privat-skole eller med en kommunal skole om undervisning i dette fag.

De private skoler ud over landet er meget forskellige; vi mener i udvalget, at der tages rimelige hensyn til disse forskelligheder, og at loven betyder en fornuftig ajourføring af bestemmelserne for skolerne.

Jeg skal derfor som sagt anbefale.

Evan Jensen: Af ændringsforslagene vil jeg gerne hæfte mig ved forbedringen af § 12. § 12 omhandler jo børnehaveklasse, og i lovforslaget krævedes der 10 elever pr. klasse pr. finansår. Der er nu stillet forslag om, at dette ændres til 10 elever i gennemsnit for 3 finansår. For en række af de små friskolekredse er det jo således, at elevtilgangen kan være ret varierende, og det kunne derfor være svært hvert eneste år at finde 10 elever til børnehaveklasse.

Ændringen til stk. 1, 1) c, også i § 12, hvor tallet 12 elever nedsættes til 10 elever pr. klasse, for så vidt angår 8.-10. årgang, finder jeg også meget tilfredsstillende, da der jo i 1.-7. årgang kun kræves 10 elever pr. klasse.

§ 16 ændres således, at kravene til elevtal i de små friskoler lempes. Ifølge lovforslaget bemyndiges undervisningsministeren til indtil 1975 at fravige lovforslagets krav om 10 elever pr. klasse. Dette ændres for de i stk. 2 nævnte skoler på den måde, at årstallet 1975 udgår, og jeg vil gerne takke for, at dette ændringsforslag er stillet.

Jeg vil gerne anbefale de stillede ændringsforslag. Jeg mener, at de alle er en håndsrekning til de private skoler.

Jeg vil også gerne understrege et par afsnit i betænkningen. For det første udvalgets henstilling til ministeren om at optage forhandling med kommunerne om tilskud til befordring for elever i friskolerne. Jeg håber meget, at en sådan forhandling vil kunne resultere i, at kommunerne yder et tilskud til befordring, der svarer til kommunernes udgift til befordring pr. elev i den offentlige skole.

Det andet i betænkningen, jeg gerne vil hæfte mig ved og understrege, er udvalgets forhåbning om en ordning, der giver en privat skoles elever mulighed for specialundervisning ved en anden skole i den kommune, hvor den private skole er beliggende, således at vi kan undgå unødigt rejseri og andre besværligheder.

Der har i friskolekredse i forbindelse med dette lovforslag været en hel del kritik. Det er jo forståeligt, når man mener, at et lovforslag, der fremsættes, ikke er rimeligt over for den befolkningsgruppe eller det område, som lovforslaget nu omhandler, at man så kritiserer det, der er foreslået. Det er navnlig værd at hæfte sig ved den kritik, der har